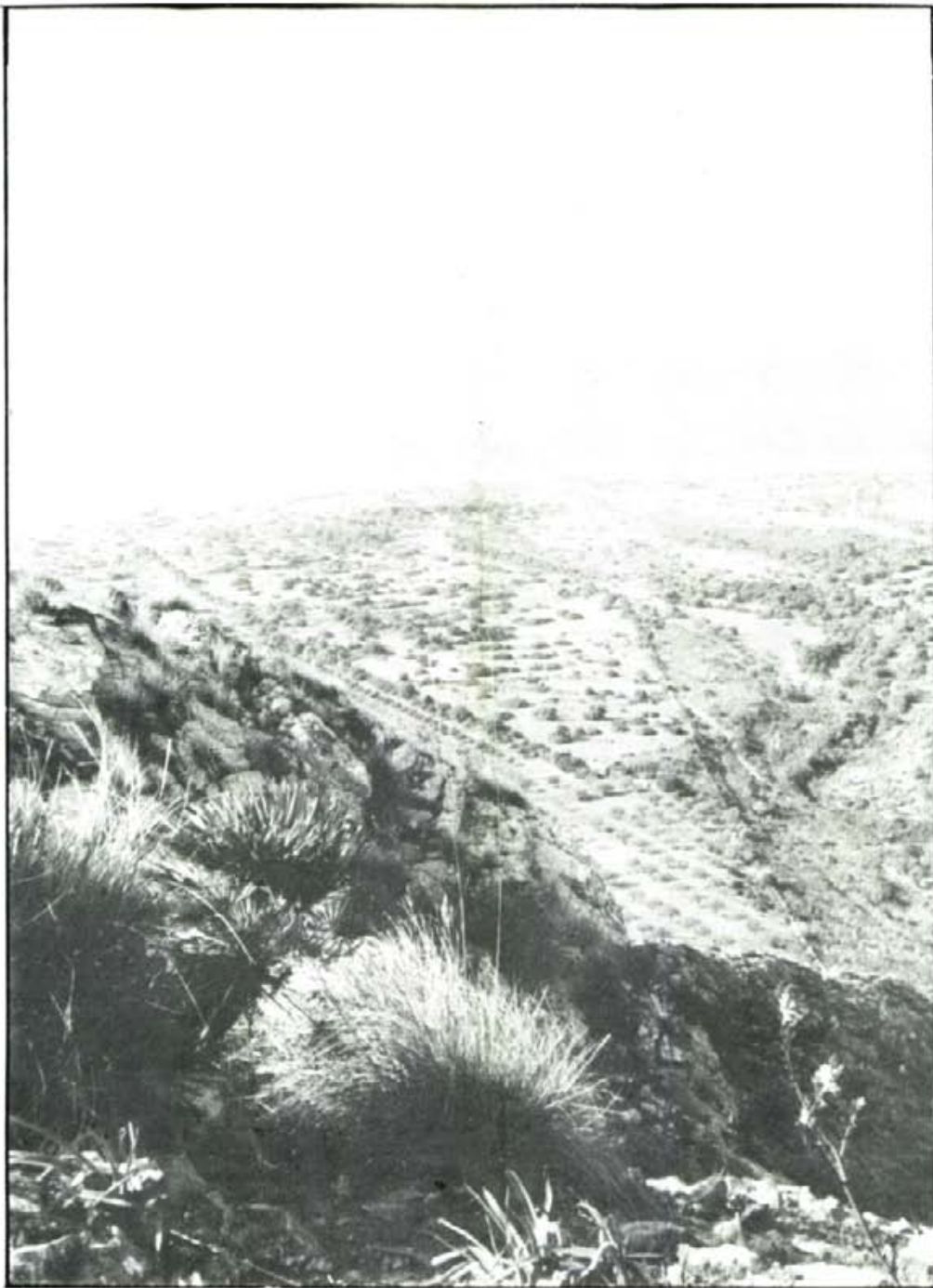

BELLPUIG

ARTÀ

PRENSA
FORNIA

16 ABRIL 1988 No. 69 -V EPOCA - ANY XXIX- REVISTA QUINZENAL

sumari

————— * —————

* REPORTATGE

Probable urbanització dels "Canons" i ampliació del "Mollet" a la Colònia.

Greu situació de les carreteres del nostre entorn.

(Planes 6 i 7)

* M'AGRADARIA ESTUDIAR

Entrevista a Gaspar Caballero, estudiant de periodisme a Barcelona.

(Plana 2)

* CONTARELLA

Narració morativa, per en Miquel Tous.

(Planes 8 i 9)

* PASSAT FESTES

Repàs a la Setmana Santa.
(Plana 3)

* POLITICA LOCAL

Extracte del Ple municipal celebrat dia 13.

(plana 4)

* NOTICIARI

* XERRIM XERRAM

* ESPORTS

* MÉS COL.LABORACIONS

m'agradaria estudiar...

Miquel Piris Obrador

CIÈNCIES DE LA INFORMACIÓ

Nom: Gaspar Caballero Femenies

Edat: 27 anys.

Carrera: Ciències de la Informació (Periodisme).

Curs: 5e.

Duració de la carrera: 5 anys.

Vies d'accés a aquesta carrera: Selectivitat o procedir d'una altra carrera universitària.

Centre on està cursant la carrera: Universitat Autònoma (Barcelona)

BELLPUIG.- Com definiries la carrera de CCI?

GASPAR.- Es una carrera pluridisciplinària, hi estan mesclades matèries tan diverses com puguin ésser la història, la sociologia o la política. La carrera consta de dos cicles: en el primer es dona una preparació bàsica per començar a comprendre la situació actual del món, i en els dos anys finals hi ha una especialització de cara a l'objectiu professional que un tenguim pel futur.

B.- Per què vares triar aquesta carrera?

G.- Sempre he tingut un interès especial per estar ben informat. Crec que aquesta carrera et dona una possibilitat molt ampla d'adquirir nous coneixements i, a través d'aquests, enriquir la persona.

B.- Sempre havies sabut que volies fer aquesta carrera?

G.- No. A mesura que vaig anar passant les etapes de la meua vida me'n vaig anar donant compte que necessitava d'alguna manera reafirmar-me culturalment, d'aquí la decisió de fer aquesta carrera. En la societat d'avui en dia si no estàs preparat culturalment és difícil "sobreviure".

B.- Quins factors van influir en la teua decisió?

G.- Bàsicament factors de caràcter personal. Vaig decidir fer aquesta carrera als 22 anys, quatre anys després d'haver aprovat selectivitat, influït pel que havia

viscut, per l'experiència que n'havia tret. Com pots veure, la meua decisió no va ser de caràcter vocacional.

B.- Quines sortides professionals té aquesta carrera?

G.- En té moltes ja que el món actual està dominat per la comunicació. No té només sortides professionals cap als mitjans de comunicació, sinó que a causa de la pluridisciplinarietat de la carrera es poden abastar camps com el del marketing o el de les relacions públiques.

B.- Quines possibilitats de treball té aquesta carrera dins Mallorca?

G.- Les possibilitats són molt àmplies. A Mallorca amb els mitjans de comunicació existents es podrien fer moltes més coses de les que es fan. Hi ha un tancament dels professionals de les Illes cap a temes d'àmbit regional.

B.- Si fos possible, t'agradaria fer feina a un lloc aprop d'Artà?

G.- En un principi, sí. Però si tengués la possibilitat de treballar a Barcelona o inclús a l'estranger no m'ho pensaria dues vegades. El món no acaba a Mallorca, sinó que hi comença, a partir d'aquest m'agradaria engrandir el meu món particular a través de noves experiències.

B.- Què és el que més enyores d'Artà quan fa una temporada que no hi vas?

G.- En part la tranquil·litat, la possibilitat de sortir al

carrer i no trobarte aclaparats, aquells arbres tan verds, el cel tan blau, la mar...

B.- Ens podries contar qualque anècdota relacionada amb Artà?

G.- Una de les coses que em va fer riure molt és que un dia passejant per les Rambles de Barcelona vaig veure, de lluny, un artanenc que està casat i em vaig posar a perseguir-lo Rambles per avall, però quan vaig ésser a uns cinc metres darrera ell me vaig donar compte que aquella "fame'llarra", vestida amb un bon abric de bissó, no era ni la seva dona, ni la seva ex-dona; com pots suposar no vaig tenir coratge de dir-li res.

Cerdanyola, 19-2-88

Miquel Piris Obrador

PLUVIÒMETRE

AREA URBANA MARC

Día 1	0'7
Día 4	3'2
Día 5	31'0
Día 9	1'3
Día 10	3'0
Día 31	7'0
TOTAL	46'2

passat festes

SETMANA SANTA

Les passades festes de Setmana Santa bé mereixien que els donem una cabuda especial dins la nostra secció.

Tant en el sentit popular d'espectacle, com en el profund i religiós del cristians, de cada any és més participada i viscuda la nostra Setmana Santa. Per tant, i seguint l'ordre del programa, començarem per lo popular que també té un cert sentit religiós.

El dia del Ram es va fer el ja tradicional pregó, enguany glosat per na Catalina Serra Fito, que per cert li donà un caire gairebé distint d'altres anys. No cal dir que el Santuari de Sant Salvador resultà del tot insuficient.

El Dijous Sant, al vespre, es celebrà a l'escala del Convent l'Auto Sacramental del Sant Sopar del Senyor, acte que fou seguit per molta gent, i seguidament sortí la processó cap a l'Església pel carrer de Penya Roja i no pel del Convent, com s'havia fet altres anys. (Recordem que l'any passat no es va celebrar per motius tècnics). Aquesta processó va seguir amb molt d'ordre i silenci i també resultà més vistosa que altres anys, ja que hi hagué més passos i carapunats. A l'Església es va fer l'adoració de la Creu al so del Misserere cantat per l'Orfeó Artanenc.

El Divendres Sant i a Sant Salvador, es celebrà l'acte més popular i espectacular de les festes. El Davallament de la Creu és una escenificació a la que hi assisteix una gran multitud de persones d'Artà i tal volta més de fora, ja que els estrangers de la costa de Llevant s'hi aboquen en massa. L'acte fou seguit amb molt de silenci i atenció per part de la gent. Tot seguit es va fer la processó, enguany amb estrenu d'un nou itinerari. Es davallà per la carretera en lloc de per l'escala. La nit acompanyà i malgrat l'absència dels incomparables ciprers, resultà del tot lluïda. Sembla que la experiència ha donat un resultat molt positiu i pot servir de precedent per l'any qui vé. Les voreres de la carretera estaven de gom en gom de gent per veure passar la comitiva del Sant Enterro, que arribant a l'Església es va fer dins el majestuós Sepulcre. A l'entrada de la processó l'Orfeó entonà el Misserere, essent un acte molt emotiu.

Amb aquest acte acabaren les celebracions organitzades per la Confraria de s'Endavallament, i que pensam que obtingueren l'èxit que la directiva havia previst. Així mateix, volem fer una petita crítica (sempre en sentit positiu) dels actes celebrats. En general trobam que mereixen un "notable". Les processons tingueren un caire de molta seriositat, no en parlem de s'Endavallament, fent que sortissin unes celebracions dignes. Però, sempre hi ha un però, hi hagué un parell de detalls que suposam seran corregits. Com potser el poc cas que la gent va fer a l'Orfeó el Dijous Sant a l'entrada de la processó a l'Església. El xerratorum ofegava les veus de la coral. També les altes veus de l'acte del Davallament anaren malament, o al manco no es sentiren al moment de l'exposició de l'Evangeli, quedant la gent amb les ganes de sentir-ho. A la davallada de la processó per la carretera hi hagué més renou del que es mereixia l'acte, i moltes bombilles foren apagades pels al.lots, i no

n'hi havia per tota la davallada. Una nota molt negativa fou l'absència de la banda de música a la processó del Divendres. Esperem que no es repetesqui.

Malgrat aquests detalls negatius, repetim que en general les representacions populars foren del gust i agradosa dels milers d'espectadors assistents. Així que enhorabona als organitzadors i també als participants i a tots els que de qualque manera han col·laborat als actes de la Setmana Santa artanenca.

Per molts anys.

No manco importància tingueren els actes de la Setmana Santa a nivell cristià i litúrgic.

Molta gent assistí ja a la celebració de la penitència el Dimarts Sant. L'Església presentava un aspecte de festa i la gent sortí alliberada de les seves faltes.

El Dijous Sant, la celebració de la Institució de l'Eucaristia fou una celebració plena de goig pel que representava pels qui ens deim cristians. Després de la processó, un grup de gent celebrà la vetla davant la Casa Santa, acompanyant el Senyor.

El Divendres, a la tarda, es celebrà la mort del Senyor amb un acte molt emotiu i viscut pels assistents.

Però l'acte més transcendent i important de la Setmana Santa fou la celebració del Crist Ressuscitat. A la Parròquia hi assistí molta gent per celebrar aquest acte. Després varen assaborir unes panades a la Casa d'Exercicis, fent un brillant fi de festa.

El dia de Pasqua, es va celebrar la processó de l'Encontre del Crist Ressuscitat. És aquest un acte que o se potencia o quasi no té raó d'existir. El Crist i La Mare, surten a l'Encontre més sols que la "una". Després un grupet de gent s'hi afegeix i acompanya la comitiva a l'Església on llavors sí, es posa de gom en gom per celebrar l'Eucaristia.

Així que aquestes festes de Setmana Santa, religioses cent per cent, podem dir que han estat viscudes per un bon grup de gent que vol experimentar en la pròpia vida la Mort i Resurrecció de Jesús.

G. Bisquerra

notícies

DINAR DE QUINTOS

El passat diumenge dia 6 de març, els quintos del 54 es reuniren al restaurant "El Cruce" a Villafranca, per celebrar per segona vegada un dinar de companyerisme.

Abans es reuniren a Sant Salvador, per després baixar a la Parròquia on varen assistir a la missa de 12.

La foto feta després del dinar, demostra la satisfacció dels "mossos" participants.

L'ANONIMAT D'UN SPRAI

Benvolguts amics (A):

Entre les coses positives que ens ha aportat la democràcia, hi figura la llibertat d'opinió i d'expressió. Cadascú té la possibilitat de dir el que creu i el que pensa sense que per això hagi de ser perseguit.

El que no acabam d'entendre és que per expressar les pròpies opinions s'hagin de ferir sentiments humans o religiosos o omplir parets i façanes de pintura. Imaginam que, en el fons, sou ecologistes que no voldríeu veure destruïda la natura, però sembla que no teniu cap mania en oferir una i-

matge deteriorada dels carrers o edificis del nostre poble.

Per què us amagau darrera l'anonimat d'un sprai i no deis obertament el que pensau donant la cara?

Dins tot el que representa el vostre anagrama (i que respectam encara que no compartim) no hi caben el respecte per les idees dels altres o la crítica sana i constructiva feta amb la cara ben alta?

Tant de bo que imatges com les de la foto no es tornassin a produir mai més.

Vos ho agrairíem de veritat.

Façana de l'església del Convent

RESIDENCIA

El dia 20 de març tal i com estava anunciat es celebrà un concert a la Residència, a càrrec de la nova coral de la 3ª Edat.

Més de 60 persones assistiren i escoltaren les interpretacions de dita coral, aplaudint llargament les peces que cantaren, totes de l'època de devers els anys llunyans del 35.

També el dia 4 d'abril, segona festa de Pasqua, es celebrà a la Residència una conferència a càrrec de la Dra. Joana Sureda Trujillo, llicenciada en medicina i autora de diverses publicacions sobre història en general. El tema fou "Fisonomia d'es Puig de Sant Salvador".

politica local

Ple del 13 d'abril de 1988

DIMISSIÓ DE LA REGIDORA ROSA SERVERA

Per mor del reduït espai que disposam per fer la crònica municipal, dels 6 punts, només podrem tractar, i encara de rempallada, el que anunciam al títol.

La Sra. Secretària llegí una carta de renúncia presentada per dita regidora amb data de 24 de març, en la què al·lega motius laborals.

Segons digué, és necessari que el Ple ho aprovi. Una vegada feta l'acta, aquesta s'envia a la "Junta Central Electoral" i aquesta ratifica la dimissió i procedeix al nomenament del substitut.

Aquest simulacre d'autogovern que tenim a les Illes, ni poders per admetre la dimissió d'un regidor té.

Segurament serà substituïda pel que la seguia a la llista de les passades eleccions: En Pere Josep Gil i Fuster,

Als altres punts de l'Ordre del Dia els tractarem a la pròxima revista.

Els altres cinc punts de l'Ordre del Dia foren aprovats per unanimitat. El principal feia referència a l'asfaltat de determinats carrers d'Artà i Colònia.

Tomeu Lliteras

de la colònia

A. Genovart

POC SENY

Si la fàbrica de rètols s'ha donat de quebres per posar un indicador que mostri per on es va a la Colònia, nosaltres proposam la creació d'un lloc de feina destinat a un guardia urbà.

Com molts recordareu, a principis de desembre desapareixien del "creuer dels Abeuradors" les senyals de tràfec indicant la carretera cap a la Colònia. D'aquesta desaparició en donàvem compte al número de Bellpuig aparegut el 22 del mateix mes.

En diverses ocasions hem insistit sobre la necessitat de posar aviat els rètols indicatius perquè la seva manca provoca confusió entre els que no coneixen aquesta zona. Des d'Obres Públiques se digué que haver de fer el rètol amb un nom concret duia el seu temps i ho comprenem, però creim que més de quatre mesos, com han passat, ja és excedir els límits. No comprenem com es pot tenir un fetge tan gros, quan la mateixa Administració mira tan prim a l'hora de cobrar impostos, per exemple. Si tu passes d'un parell de dies, el recàrrec no el te lleva ningú; si ells perllonguen el plaç previst o no compleixen allò

que han promès, nosaltres ens hem d'aguantar.

Per afegit, l'altre dia es destapà el "pastel". Resulta que la desaparició dels signes de tràfec, no fou obra d'un grup de "gamberros" com en principi semblava, sinó que foren els mateixos funcionaris d'Obres Públiques que els retiraren perquè "eren vells". Quin poc seny! Qualsevol persona sensata hauria esperat llevar els vells una vegada fossin instal·lats els nous, però es nota que no ho cavil·laren. Mentrestant que el poble aguanti. Armau-vos de paciència que si hem d'esperar que aquesta mateixa gent arregli la carretera Artà-Port d'Alcúdia, "s'ase serà mort de rialles". Està clar que en aquest país i en aquest moment les coses s'aconsegueixen fent vagues i manifestacions, perquè si un ha d'esperar els camins normals... les carreteres ja s'han convertit en torrents.

ECOS ecos

NACIMIENTOS*

Día 28 de febrero. **Margalida Capó Genovart**. Hija de Benito i Margarita. C/ San Marcos. 8. Colònia St. Pere.

Día 29.- **Catalina Gili Riera**. Hija de Pedro y de María. C/ Amadeo. 7.

Día 3 de marzo.- **Lluís Obrador Lucas**. Hijo de Clemente y María del Pilar. Finca Es Serral.

Día 8.- **Lidia Gili Fernández**. Hija de Antonio y de Encarnación. C/ S. Francisco. 7.

Día 16.- **María Magdalena Tous Torres**. Hija de Miguel Antonio y de María Soledad. C/ Sorteta. 17.

Día 18.- **Pascual Ramírez Vives**. Hijo de Pascual y de Catalina. C/ Barracas. 20.

Día 18.- **Serafín Rosselló Carrió**. Hijo de Antonio y de Ana. C/ Gomez Ulla. 40.

Día 20.- **Antonio Ginard Riera**. Hijo de Juan y Petra. C/Major. 61.

Día 26.- **Juan Carrió Febrer**. Hijo de Juan y de María. C/ Pou d'Avall. 3.

Día 29.- **Coloma María Nicolau**. Hija de Antonio y Coloma. Na Caragol. 35. 29.

Día 31.- **Pere Riera Sureda**. Hijo de Pedro y Juana. C/R. Llull. 40.

MATRIMONIOS

Día 5 de marzo.- **José Luis Sevillano Cobos** con **Isabel Rocha Berrientos**. Son Servera.

Día 5.- **Ignacio Brunet Guerrero** con **Rocío Jiménez Caiz**. C/Gran Via. 62.

Día 5.- **Miguel Nebot Nebot** con **María Sanchez Nicolau**. C/ Pere Antoni Servera. 28. 19. 19. Son Servera.

DEFUNCIONES

Día 4 de marzo.- **Francisca Payeras Planisi**. 93 años. a) De Sa Fonda o Tirossa. C/ San Juan Evangelista. 28. Colònia St. Pere.

Día 4.- **Antonio Tous Esteve**. 71 años. a) De Son Cerdaix. C/ Convento. 7.

Día 17.- **Antonia Amorós Esteve**. 74 años. a) Creu Vella. C/ Almudaina. 11.

Día 20.- **Bàrbara Cursach Amorós**. 89 años. a) Baroi. C/ A. Blanes. 22.

Día 28.- **Margarita Rotger Esteve**. 95 años. a) Mangola. C/ Virgen María. 2. Colonia San Pedro.

HOTEL-APARTAMENTOS
-RESTAURANTE

MINI GOLF
CANYAMEL

Artanense: TU LOCAL!

 reportatge

a) URBANITZACIÓ DELS "CANONS"

b) GREU SITUACIÓ DE LES CARRETERES

c) AMPLIACIÓ DEL MOLL DE LA COLÒNIA

a) URBANITZACIÓ DELS "CANONS"

A la darrera sessió del nostre Consistori es va aprovar el que era el punt fonamental de la sessió i que deia així: "Aprovació inicial del Pla Parcial del Polígon 6 del Pla General d'Extensió de la Colònia de Sant Pere, presentat per CIDUSA i Cala Vella". Dit amb paraules que tots entenem: Urbanització de la zona dels "canons" situada entre Betlem i Sa Colònia.

Ja que creim que el tema és prou important pels nostres lectors, hem acudit a la Sala per demanar més informació al respecte.

El projecte d'urbanització inicial ha estat presentat a l'Ajuntament d'Artà per CIDUSA i ha passat a tràmit i exposició pública. També s'ha presentat a Costes, Marina, Exèrcit, Urbanisme i Turisme.

Aquesta zona anomenada "els canons de Betlem" situada entre la urbanització San Pedro i Ca los Cans i la carretera de Betlem, comprèn una extensió de 1.021.809 m², dels quals n'hi haurà 559.781 d'edificables. La resta queda repartida entre carrers i zones verdes.

Les zones privades d'edificació estan distribuïdes de la següent manera:

Zona residencial:	155.000 m ²
Zona hotelera:	138.000 m ²
Zona Aldea	
Turística:	119.000 m ²
Zona Comercial:	25.000 m ²
Zona Parque:	71.000 m ²

La zona pública tindrà aquest repartiment:

Equipament social	29.500 m ²
Centres docents:	20.000 m ²

Cal notar que des de la carretera de Betlem fins

a les cases i quarter s'ha cedit a l'Ajuntament.

Les edificacions sols es podran fer a partir de 70 metres de la mar.

Les altures de les edificacions seran:

Zona comercial i residencial: 2 altures, o sia, 8 metres. Els solars tindran un mínim de 1.000 m² i un 20% d'ocupació.

A la zona hotelera es podran construir 2 pisos amb una altura de 12 mts. El solar tindrà un mínim de 10.000 mts. i es podrà ocupar un 20%.

Aldea Turística: el solar tindrà un mínim de 5.000 m² i es podrà ocupar un 30%.

El màxim d'habitants de la urbanització serà de 5.000 aproximadament.

b) GREU SITUACIÓ DE LES CARRETERES

Davant el lamentable estat en què es troben les carreteres de Ciutat i Alcúdia que passen pel nostre poble i que depenen de la Comunitat Autònoma, l'Ajuntament, en Comissió de Govern, ha dirigit un escrit al Conseller d'Obres Públiques de Ciutat, demanant explicacions del per què no s'arreglen aquestes carreteres d'una vegada per totes.

A continuació transcrivim dit manifest:

A l'honorable Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori. Ciutat.

Per la present el volem posar en coneixement de l'estat vertaderament lamentable en què es troben les carreteres C-712 i C715 a la major part dels trams que passen pel terme municipal d'Artà; les queixes dels habitants de la comarca són nombroses i molts no s'expliquen com es gasten mils de milions en autopistes i noves carreteres i es mantenen alguns trams en un estat d'abandó total. La veritat és que nosaltres tampoc ens ho expliquem, i és per això que li volem fer arribar la realitat del sentir popular d'aquest racó de l'illa que per la llunyania de la ciutat no ha de convertir-se en la cua de Mallorca.

Pensant que vostè estarà d'acord amb

No vos assusteu: és la carretera 715 Palma-Artà. Per tant, la C.A., en que ho paresqui, no té prevista la parcel·lació per fer-hi patates.

Això que veis és el president de la confraria dels clotarros, situat davant Morell a la carretera d'Alcúdia, on la C.A. té previst fer-hi un viver de granotes...

això li demanariem que posàs remei lo més ràpid i eficientment possible a aquesta situació d'oblit que pateixen les carreteres de la seva competència dins el nostre terme municipal.

I si de totes maneres no cregués oportú actuar d'aquesta manera, voldriem sebre les oportunes explicacions d'una forma més o manco oficial però raonada, per tal de, nosaltres poderles trametre als qui directament pateixen les conseqüències d'aquesta situació.

Segurs que les nostres peticions seran tinguades en compte, el saludem

Els membres de la Comissió de Govern de l'Ajuntament d'Artà.

Volem ressenyar que l'anterior consistori, en repetides ocasions, ja va insistir en aquesta qüestió.

El batle actual ens informà que diferents vegades ha demanat també que s'ordeni el creuer del quarter, arribant fins i tot a sol·licitar que si la C.A. no tenia doblers per fer-ho, que almanco fes el projecte i l'Ajuntament procediria a realitzar-lo, malgrat lo qual no s'ha rebut contestació positiva.

Simplement lamentable!

c) AMPLIACIÓ DEL MOLL DE LA COLÒNIA

Promogut pel Club Nàutic de la Colònia s'ha presentat a la Conselleria d'Obres Públiques i ha passat a exposició pública un **Projecte d'ampliació del port de la Colònia de Sant Pere.**

El projecte inclou l'allargament del braç existent i la construcció d'un altre que arrancaria de devers Ca's Català.

El total d'embarcacions que podria acollir seria de 234.

El projecte s'ha d'aprovar per part de la Conselleria d'Obres Públiques i del Servei de Ports i Litoral.

El pressupost és de 170.000.000 ptes.

CONTARELLA

Aquell dia de tardor, quan ja era horabaixenc, quasi entrada de fosca, en la que les boires corrien lleument empeses per l'embotol de tramuntana, des de l'Atalaia Freda mirant cap al Canal de Menorca, molt endins, una persona de bona vista hauria pogut destriar dues falues que semblaven immòbils i amenaçants.

Tant com avançava la nit, per entre les clarianes nuvoloses se veia la lluna plena tenyida amb ditades sangonoses que llançava sobre la terra raigs argentins i endolats.

Olibes i mussols, que són aus nocturnes, des del socaire de coves o de l'espessura dels arbres, amb el plomatge estufat i els ulls oberts en desmesura, xitaven assustades el refregar de mates i carritxeres contra el penyam i, aixecant el vol entre la llum cegadora del llamp i el bramul del tro que eixorda, van a la caça de conills i ratolins i a beure'n d'oli de les llànties de cementeris i capelles mig deruïdes.

Serien prop les deu d'aquell vespre quan dues barcacasses moresques atracaven a l'Arenalet de Penya Roja. Una trentena de pirates comandats per N'Abú Al Càdx posaren peu a terra amb les més funestes intencions, mentre en quedaven alguns custodiant les naus.

Temerosos de la força que hi pogués haver a la Torre de l'Atalaia Moreia i la incertesa de poder descobrir el pas per on pujaven i baixaven els vigilants per anar a la font, passaren com un alè malèfic per Ses Blingues, Caseta dels Oguers, Falda de s'Arboceret, Puig de Sa Font, Esquena Llarga, Pla de Sa Vauma, Falda d'En Porrassar i Puig d'Es Corb.

De sobte, quan semblava que la tempesta s'havia pres un descans, s'escoltà el sinistre so del corn marí que sonava a tot pulmó el torrer de l'Atalaia Moreia. Aquell avís de malaurena s'escampà ràpid per crestes i reguerons i, qual si fos el seu eco, prest el seguiren els corn de S'Alqueria Vella, de Son Morei i Sa Badeia, mentre a on tenien campanes, els batalls copetjaven son bronze sense descans.

Els cans, que lladraven furiosos presentint un misteriós i imminent perill, volien comunicar-ho així com ells sabien als pagesos d'aquelles possessions i als rotters de Ca'n Totdeu, Ca'n Bisbe, Ca'n Llissa, Ca'n Palles, Ca'n Mangol i Ca'n Not.

Cansades les persones per l'esgotador treball del camp, dormien tranquiles en braços de Morfeu.

Entre l'agradable calentoret de la marfega i del matalàs de clí, hi dormien amb

placidesa tenint en mig d'ells dos una nineta de dos anys, rossa qual la mel i d'ulls blaus com el cel en primavera, el jove matrimoni que conrava sa Rota de Ca'n Bisbe.

Com entre somnis, en Guillem i Na Rosa escoltaren el so dels corns, de les campanes i el lladrar dels cans. De cop, qual setgeta desparada per l'arc, en Guillem pegà revinglada i exclamà: "Hi ha moros!!!".

Na Rosa, atrancant-se l'infant contra el pit, digué: "Que la Mare de Déu i el seu Fillet mos alliberin de tan gran mal".

De reaccionar no havien tingut temps, quan a una forta empenta s'obrí l'aldana porta de la barraca i, a la llum incerta d'una torxa, pogueren veure com entraven alguns sarraïns. En Guillem rebé un terrible cop de massa que lo deixà inconscient. No recorda ell el temps que romangué en aquell estat, mes, quan tornà en sí, Na Rosa amb les vestidures esqueixades, descambuixada i mig desmaiada, plorava sense conhort, dient: "Mos han robada Na Marieta! Mos han robada Na Marieta...!".

An en Guillem, qual fera nafrada en lo més íntim de son cor, se li escapà un gemec de dolor i ràbia i, sense agafar ninguna arma per a defensar-se, es llançà com un tremolí en la foscuria de la nit per a recuperar el tros de vida que li sostreïen els mahometans.

Per entre les tenebres l'instint lo guià, i més que córrer volava rera aquell esbart endimoniat que fugia ràpid a l'encontre de les seves embarcacions. Quan se n'adonà ja estava entre aquell grup que vestia turbants i xilabes.

Los seus ulls, dins la foscor, feien un esforç, sobrehumà per a descobrir qui se'n duia la seva filla.

Baixant pel coster cap al comellar Guelleric, lllegant sobre aladerns i mataulons, escoltà el plorar de l'infant. Com pogué s'atracà al qui la portava, i... lluitaren...! Lluitaren com bous salvatges per aconseguir el més preuat guardó. Mes... quan en Guillem estava a punt d'obtenir la victòria,

Les comunitats forestals a Artà

Una vegada acabat el mes de la natura i més concretament després de l'exposició del tema "La vegetació d'Artà" per part del catedràtic de botànica de la UIB, Lleonard Llorenç, va sorgir la idea de fer una sèrie de capitols on s'expliqués l'estudi realitzat i les principals comunitats que es desenvolupen aquí en el nostre terme municipal.

L'estudi consisteix bàsicament en l'elaboració d'un mapa de distribució de les comunitats vegetals o forestals, en el qual queden ben delimitades i definides distintes àrees que segons el color que tinguin en el mapa correspondran a alzinars, ullestrars, garriga, etc. Una altra qüestió, més important si cal, és que aquest mapa és el complement d'una innombrable quantitat d'inventaris que ens donen un bon grapat de dades damunt la vegetació. Per fer els inventaris es segueixen una sèrie de normes i criteris que en aquests moments no vénen al cas, però és interessant senyalar que la majoria es solen fer a a partir de quadrats de 10 per 10 metres (100 m²) de superfície. Una vegada que tenim el punt de mostratge (quadrat) escollit, es procedeix a identificar totes les plantes, la cobertura (que es pot relacionar amb l'abundància de cada espècie) i el tipus de sociabilitat que presenten les espècies entre elles mateixes. També es prenen dades referent a l'altura dels estrats (arbori, arbusti i herbaci) així com la pendent del terreny i el tant per cent de roca aflorant a la superfície. De tots els inventaris realitzats es van agrupant aquells que presenten similituds i característiques d'associació més o manco semblants. Llavors cada grup d'inventaris representa un tipus de comunitat i a l'hora de representar-lo damunt el mapa,

li correspondrà un color distint per cada un d'ells.

Amb aquest mètode, les persones que hi treballen o que s'hi dediquen, només veurà un inventari, però ja es formaran una idea mental de com és la zona, és a dir, si es tracta d'una vegetació densa, clara, nombre d'espècies presents i demés característiques descrites abans. Es pot intuir, doncs, l'interès que té aquest estudi a nivell ecològic ja que servirà per establir si un tipus de comunitat en concret es podrà arribar a desenvolupar damunt un determinat sòl. També pot servir per determinar si les distintes comunitats han arribat al que es diu el clímax, que és l'estat final de la successió ecològica i veure les distintes etapes d'aquesta successió fins que s'arriba a la comunitat estable (equilibri). Pot servir a la vegada per localitzar espècies endèmiques o d'especial interès i en conseqüència protegir-les, i vigilar-les una mica (si els fa falta).

Tot això té una especial importància ja que el nostre terme i sobre tot les nostres muntanyes han estat i són actualment (i aquest estiu serà el mateix) molt castigades pels incendis, els quals han fet disminuir dràsticament els alzinars i han minvat també de manera alarmant els pinars. Com veim, i ja per acabar, un estudi d'aquest tipus feia falta, perquè això podria ésser un primer pas per arribar a entendre un poc millor com funcionen i es desenvolupen aquestes agrupacions vegetals, les quals no es distribueixen capritxosament sinó que obeeixen a una sèrie de factors tals com el clima, la textura del sòl i en general la geologia del substrat.

→ (continuació Contarella)

arrabassant el bolic que portava a l'esquena aquell home sense pietat, un glavi corvat i traïcioner, estrany en aquell duel se li clavà al pit, i son cos ferit de mort caigué en mig de l'esclatxa de dos penyals.

Els vaixells africans salparen a rem mar endins i quan l'alba mostrava sa primera claror, els infidels, que havien deixat darrera d'ells incendis, robatoris i desolació, alçaren al vent les veles pintades amb la mitja lluna i, fent genuflexions de cara al sol naixent, cantaren salms d'agraïment a Alà per l'èxit obtingut en la incursió.

Les neus cobriren la serra i també el cos d'En Guillem i en la següent primavera, les flors que per aquell entorn solien ésser blanques, nasqueren de color vermell, segurament per la sang vesada del pare assassinat i, en les nits clares, quietes, parlaven amb els estels d'infiní replens de felicitat, contant-los les desventures de la terra.

Quinze anys després, uns mariners vinguts de Tunis, contaren haver vist pels car-

ers d'aquella capital la més fastuosa festa que se pot somniar, doncs el príncep hereu se casava amb una hermosíssima jove que, a través del vel de núvia, es notava ben bé que no era de raça mora, ja que posseïa una abundosa cabellera rossa qual el blat madur i uns ulls

blaus com la profunditat del Mediterrani.

En les vetlades d'aquella hivernada, enrevoltats al foc de les llars, els habitants de per Son Morei i S'Alqueria Vella, recordaren de bell nou la darrera mala eixida del moros.

racó d'art

PERE PUJOL

Aquesta foto vol reflexar la idea que fa temps acari-ciava el nostre escultor Pere Pujol.

Es un monumental voltor, espècie ja molt decaiguda dins Mallorca i que potser sigui convenient quedàs per a la posteritat exposada al nostre terme. Es un obra molt ben lograda i que pensam es pot tenir en compte cap a un futur.

En Pere Pujol ha desenrotllat una idea que fa més de 8 anys rumiava dins el seu interior amb molt de secret. Es tracta d'una figura de les nostres rondalles mallorquines i en particular de les artanenques. Es en Gustí Lladre, célebre per les seves correrries per la nostra serra de La Devesa, on hi tenia la cova que encara du el seu nom.

Es un personatge que en Pere ha obrat, amb gran esment i afalagadura, quedant un escultura digna i molt ben representada.

Donam ja un cop d'alerta als responsables de la cultura, perquè s'interessin per aquesta obra que perpetuarà aquest personatge tan popular de la nostra infància. En Pere pensa posar-la a bronze i la seva il·lusió màxima seria veure-la exposada a un lloc preferent del nostre poble.

També pensa realitzar una altra figura, la del company d'en Gustí Lladre: "n'Espardanyeta", que també col·locaria al mateix lloc.

EXPOSICIO'
COLLECTIVA

Una menció especial per a l'exposició d'arts plàstiques a la Caixa.

Enguany s'acompliren les noces de plata d'aquesta exposició. Fa 25 anys que un grup de gent amant de l'art i la cultura, feren possible la primera per les festes de Pasqua de l'any 1964. Dels organitzadors encara en queden bastants que cada any es sacrifiquen i la segueixen organitzant a la Caixa de Pensions. La primera fou inaugurada el dia del Ram a les 12, i ho feia el batle, que, clau en mà, obria la porta als visitants. Des de ja fa molts d'anys s'inaugura el dissabte del Ram i roman oberta fins el dia de Pasqua. Enguany foren exposades 39 obres i els seus autors foren 20.

BELLPUIG dona l'enhorabona als organitzadors i els encoratja. Per molts d'anys.

aquesta nit potser...

Al bon amic Miquel Tous que
a més de tallar cabells
li escau pentinar paraules

*Aquesta nit potser que tanqui amb clau
els cenobis foscants de la memòria;
per fugir cap als domenys de l'admirable.*

*I amb jocs d'esperit inèdit,
per entre la neu calenta
del més reposat deliri,
començaré novells rites
amb clams de vida sencera.*

*Per la vorada silent
del més tralluent misteri
-on l'atzar no passa ni s'atansa-,
podré, desfermat de dubtes,
caçar gambosins autèntics
amb un sac inverosímil.*

*Si torn,
el vers us contarà el miracle.*

Joan Mesquida
Colònia de Sant Pere 1987

esports

FUTBOL

QUIN FUTUR HI HA?

Dijous passat hi hagué una ASSEMBLEA DE SOCIS!

A les 21 h. estava previst l'inici, però s'esperà un poc per veure si hi hauria més gent interessada en saber què passava, què s'esperava i cap on anàvem.

Fou llastimosa la poca participació de socis i simpatitzants; sols unes 20 persones, contant jugadors de l'equip i els tres directius actuals.

Vist així, cal dir de seguida: interessa un equip a Artà?. Què ha passat perquè tothom doni l'espatlla a tot el relacionat amb el futbol i l'equip de Preferent? Què se pot esperar per a la propera temporada?. Tindrem futbol "senior"? etc. Cal que cadascú anoti la seva pregunta.

Res de nou en l'estat esportiu i econòmic actual: es queixa de la poca col·laboració directa en la marxa de l'equip i tot el que l'envolta; la preocupació més que certa de què es davallarà de categoria (i més després d'haver perdut contra l'Arenal per 0-2). La satisfacció d'haver lluitat per aconseguir un equip artanenc i que no desaparegués el passat estiu-tardor, i que s'acabarà sense dèficit ni superavit ja que el que sobri s'espera es distribueixi entre els jugadors, així com s'havia tractat i fet fins ara.

A l'hora de preparar la vinent temporada, sorgiren els dubtes i les preguntes. Per una part, el president Joan Sureda va dir que ell volia continuar amb un equip més nombros de gent. Així mateix opinava en M. Cruz. Al final de la reunió semblava que dues persones (expresidents ambdós) volien tornar treballar per aixecar l'Artà, però posaren una sèrie de condicions per anar endavant: que es fes una reunió amb el delegat d'esports de l'Ajuntament o el batle, per fer-li (sembla que el camp de Ses Pesqueres es farà municipal dins breu temps) una sèrie de precs -entre els quals, que es faci una instal·lació elèctrica nova, uns nous lavabos i uns nous vestuaris. Així es posarien endavant de cara a fer un bon equip.

Tot això referendat per una altra assemblea per quan acabi aquesta trista temporada.

Veurem com acaba aquesta petita història esportiva. Cal dir sols: què s'han fet d'aquelles tumultuoses assemblees? Realment el futbol a Artà pot desaparèixer? Tothom està cansat de tirar del carro?.

Mayol

EXPO CONSUM 88

II MOSTRA D'ORIENTACIÓ AL CONSUMIDOR
PALMA DE MALLORCA 22 ABRIL - 1 MAIG
RECINTE FERIAL DEL POLIGON DE LLEVANT

HACIA UN CONSUMIDOR BIEN INFORMADO

EXPOCONSUM'88 ofrece la oportunidad de conocer a fondo los productos que consume habitualmente. Solo a través de la información podrá sacarles el mejor partido.

En EXPOCONSUM'88 aprenderá cuáles son sus derechos como consumidor y como hacerlos valer.

Comerciantes, distribuidores y fabricantes son los primeros interesados en que nos convirtamos en consumidores bien informados. Si sabemos realmente lo que queremos y exigimos que sea cumplido por todos, elevaremos la calidad de los productos y de los servicios.

Del 22 de Abril al 1 de Mayo
Recinto ferial del Poligono de Levante
Horario: de 12 a 22 horas.

IFEBAL
Institución Ferial de Baleares

SE PRECISA OFICIAL 2a.

O AYUDANTE

CARPINTERIA GINARD

Avda. Ferrocarril, 15

Tel. 562714

XERRIM - XERRAM

PER LA VERA LLISSA i els seus parents llissots. Ara a en Sebastià Funtillo li és passat pes caparrot apostar del cristianisme i passar-se a la religió musulmana. Per de prompte, engoleix el Corán com si fos el moro mussa. No sé com ho farà per trametre'l als damés, perquè segons les lleis coràniques, així ho manen, haurà d'escriure'l a mà. I per fer el pelegrinatge a la Meca? Vivint d'una soldada, només podrà tenir una dona. Ai Déu meu si Abu Bakr i l'Abat de Cluny se'n temen, ja el veim despatxant benzina vestit amb xilaba, turbant i babutxes.

EL SANT DAVALLAMENT fou una meravella. Quina gentada. Hi havia personal de mig món. La processó per la carretera an exitàs. També aquella Imatge de la Dolorosa o Pietat, tan se'n val, restaurada per en Pep Forteza, era molt bonica. I des Ferriols què en direm? Aquesta nissaga és de "l'almà". Les ve de generacions portar "passos" a les santes festes eclesiàstiques. I en Joan Papa vestit ad hoc? Molt bé. Que segueu els bons costums i tindrem continuïtat i motius per progressar d'any en any.

ELS "DISCS" DE TRAFEC, quan fa un poc de vent, ballen el can-can. I si bufa la tramontana tenen el ball de Sant Vit, ballant un fe-rests boogie-boogie, que reis-vos-ne dels despertadors. No tenim oremus. Si estan com cal, clavats a

terra, els arrebasen d'arrel. Si penjats a una estaca ferro, i a la paret, pareixen dansaires del més frenètic ticotico.

TENIM NOVES que la cosa va en sèrio. Aquest pic l'Ajuntament vol netejar d'herbei el poble i voltants. És ben necessari. Només per la gran quantitat de forans que ens visiten, ho paga la peça. Costa i Llobera, amb la col·laboració de tothom, hauria de brillar com un temps. Demanam a les nostres autoritats enfilin l'agulla i escombrada ve i granerada va, entre tots, tinguem coneixement i respecte per el nostre sui gèneris poble.

ESTAU AL "TANTU" als abusaments de menjar ovel·lum, cabrum, porquim, bovum, bes, moltons, xots, xais, segalls, cuixots, costellams, conills, de casa i de rata, perdius, indiots, faisans, pernills, llards, ànecs, oques, colomins, freixures, "menudos", farciments, guarniments, avirams, primals, toissons, anyells, crutals, bocs, eriçons, guàtles, panxetes, panades, robibols, ninetes, corets, estrelletes mones, coques tapades, greixoneres dolces, pastissos i sobre tot aquest "tualtem", no tasteu tudons, i damés agents actius del colesterol. Una nota bastant curiosa. Diuen persones avançades i empeses d'anys, que si dins Artà s'enllaunaven els pets i rots de la setmana de Pasqua, hi hauria per cornar totes les crides de la Sala durant un any. I que ho ve-géssim, malgrat les catarates.

RECEPTA CULINÀRIA del xeff fogo

Arribaron las festes de la gran gastronomia, los hai can fet una orgía i la trendrán ferestes. No queda altra remedio k'anar a cal potekari, i comprar lo necessari per "buidar" fora tedio. Que somos d'imprudential! En las cosas de la taula? Tots pareixem un barxaula, i sonno irredentis. Con lo bo qués l'enciamo trempatto avec llimona, quèsto sei un corona del más rico reclamo. Signore delle Cime, Madonna de los Dolores, perdonat ils pecatores quan la panxa les gime. Verge de Sant Salvador, quans d'excessos heu de voure, la moda de menjar i boure ha fet tothom menjador. Hómens, no sigueu heretges, les cosas be sempre fareu, d'ací endavant poc menjareu. Dos consecuèncis treureu: una, tenir sans els fetges, l'altra, feis descansar ils metges al fossar molt tard anireu.^{ges}

BELLPUIG

GRUP DE LA PAPER DE LA TRADUCCIÓ DE LA VIDA

REVISTA QUINZENAL
Nº 69 V EPOCA 16 ABRIL 1988

REDACCIÓ
I ADMINISTRACIÓ:

C. Rafel Blanes, 10, 1ª ARTA

Dipòsit legal: P.M. 57-1969.

IMPRIMEIX:

Gràfiques Llevant
Carrer Ciutat, 55. ARTA.

CONSELL DE REDACCIÓ: R. Umbert, C. Obrador, G. Bisquerra, B. Lliteras, J. Mayol, S. Massanet, A. Esteva, M. Santandreu, J.Mª Massanet, E. Piris, Mª Gelabert, J.L. Martín.

COL·LABORADORS: J. Mayol, G. Bisquerra, A. Genovart, P. Ginard, M. Piris, M. Tous, R. Umbert.

FOTOGRAFIA I DIBUIXOS: G. Bisquerra, R. Umbert, C. Casellas, P. P. Gil.

ADMINISTRACIÓ: G. Bisquerra, A. Esteva, T. Esteva, C. Guerrero.